

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/670/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6912213492
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ferdinand Zimmermann
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6912213492.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ferdinanda Zimmermanna a sudcov JUDr. Márie Rišiaňovej a JUDr. Danice Kočíčkovej v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35807598, zast. spoločnosťou Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, IČO: 36864421, proti odporcovi: Slovenská republika, v ktorej mene koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, na odvolanie navrhovateľa zo dňa 24. 10. 2013 proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 14C/262/2012-35 zo dňa 19. 10. 2013, takto

r o z h o d o l :

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh navrhovateľa a odporcovi právo na náhradu trov konania nepriznal.

V dôvodoch rozhodnutia súd uviedol: „Navrhovateľ sa svojim návrhom zo dňa 21.09.2012, ktorý bol doručený na tunajší súd dňa 27.09.2012, domáhal proti odporcovi zaplataenia náhrady škody vo výške 6.572,68 Eur a súčasne aj náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 1.314,54 Eur. V návrhu poukázal na to, že žalovaný nárok mu vznikol na základe nesprávneho úradného postupu Okresného súdu v Rimavskej Sobote v exekučnej veci vedenej na tomto súde pod sp. zn. 2Er/75/2011 proti povinnému: Zoltán Ruszó v prospech oprávneného - navrhovateľa, pretože uvedený súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po uplynutí zákonom stanovenej lehoty.

Navrhovateľ ďalej poukázal na to, že exekučný súd preskúmaval exekučný titul spôsobom odporujúcim zákonu, pričom nebol schopný vykonávať úkony smerujúce k opätovnému komplexnému rozhodovaniu o veci s výsledkom dostať veriteľa do situácie ako by bol exekučný titul zrušený.

Odporca sa k návrhu vyjadril listom zo dňa 09.07.2013, doručeným na súd dňa 25.07.2013, pričom žiadal návrh zamietnuť, pretože nie je jasný titul nároku na náhradu škody (je nejasné, či si navrhovateľ uplatňuje nárok na náhradu škody pre nesprávny úradný postup z dôvodu prietahov alebo pre nezákonné rozhodnutie), nie je preukázaná správnosť a dôvodnosť výšky tejto škody, takisto nie je preukázaný vznik nároku na nemajetkovú ujmu, ale ani to, že by sa mala poskytovať v peniazoch. Odporca vzniesol všeobecnú námietku premlčania týkajúcu sa len tých žalovaných nárokov, pri ktorých došlo k uplynutiu 15-dňovej lehoty od doručenia žiadosti na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pred dňom 23.04.2009, t.j. tri roky pred dňom, kedy boli odporcovi doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku navrhovateľom.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s návrhom, obsahom pripojeného exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 2Er/75/2011 a vyjadrením odporcu zo dňa 09.07.2013.

Z obsahu pripojeného exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 2Er/75/2011 súd zistil nasledovné skutočnosti:

- návrh na vykonanie exekúcie bol v exekučnom úrade JUDr. Rudolfa Krutého so sídlom v Bratislave spísaný do zápisnice dňa 07.12.2010,
- účastníkmi exekučného konania bol oprávnený: POHOTOVOSTĚ, s.r.o. a povinný: G. Y., bytom Y. X. XX,
- predmetom exekúcie bola pohľadávka oprávneného vo výške 1.694,53 Eur s prísl., pričom exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. so sídlom v Bratislave,
- žiadosť exekútora JUDr. Krutého na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zo dňa 10.01.2011 bola doručená na tunajší (exekučný) súd dňa 17.01.2011,
- tunajší (exekučný) súd rozhodol uznesením zo dňa 03.02.2011 o zamietnutí žiadosti JUDr. Krutého na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Z vyjadrenia odporcu zo dňa 09.07.2013 súd zistil, že žiadosti o predbežné prerokovanie nároku podľa § 15 zákona č. 514/2003 Z.z. boli odporcovi zo strany navrhovateľa doručené (prvé žiadosti odporca obdržal dňa 23.04.2009).

Z návrhu navrhovateľa, ale aj z vyjadrenia odporcu zo dňa 09.07.2013, súd zistil, že predmetný nárok navrhovateľa nebol uspokojený, preto si navrhovateľ uplatnil svoj nárok na súde.

Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že tvrdenie navrhovateľa o rozhodnutí o žiadosti na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie po uplynutí zákonom stanovenej doby (v omeškaní viac ako 85 dní) nie je pravdivé.

Okresný súd Rimavská Sobota, ako exekučný súd, sa pri svojom rozhodovaní v predmetnej exekučnej veci nedopustil porušenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, pretože uvedené zákonné ustanovenie žiadnu lehotu na vydanie rozhodnutia o zamietnutí žiadosti na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie neukladá. Zákonná lehota v § 44 ods. 2, druhá veta Exekučného poriadku určuje 15-dňovú lehotu len na vydanie písomného poverenia exekútora, aby vykonal exekúciu. (Len pre upresnenie súd poukazuje na to, že táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul - rozhodcovský rozsudok, ako tomu bolo aj v predmetnej exekučnej veci).

Súd poznamenáva, že v predmetnej exekučnej veci bolo rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o vydanie poverenia pre exekútora vydané do 17 dní od doručenia tejto žiadosti na súd, čo v žiadnom prípade nemožno považovať za zbytočný prieťah alebo nečinnosť zo strany exekučného súdu.

Pokiaľ ide o tvrdenie navrhovateľa týkajúce sa nesprávneho úradného postupu exekučného súdu pri preskúmaní exekučného titulu spôsobom odporujúcim zákonu, tak súd poukazuje na právny názor Najvyššieho súdu SR nachádzajúci sa v nasledovných rozhodnutiach:

V rozhodnutí Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/1/2012 sa konštatovalo, že skúmaním platnosti rozhodcovskej doložky dohodnutej vo veci vyplývajúcej zo spotrebiteľského právneho vzťahu, súdy v exekučnom konaní nepreskúmavali vecnú správnosť rozhodcovského rozsudku, ale len realizovali svoje oprávnenie vyplývajúce zo zákona - ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, a to oprávnenie posúdiť, či exekučný titul nie je v rozpore so zákonom.

Obdobne v rozhodnutí Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/135/2012 sa uvádza, že iba platná rozhodcovská zmluva môže založiť právomoc rozhodcovského rozsudku na jej základe určitú vec prejednať a rozhodnúť. Absolútna neplatnosť takéhoto právneho úkonu má za následok, akoby takýto právny úkon nebol nikdy uzavretý. Ak exekučný súd pri postupe podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku zistil, že exekučný titul predložený oprávneným vo forme rozhodcovského rozsudku je v rozpore so zákonom, dospel k správne záveru, že neboli splnené podmienky pre udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Vzhľadom na uvedené dospel súd k záveru, že exekučný súd postupoval správne, keď v predmetnej exekučnej veci preskúmaval predložený rozhodcovský rozsudok podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, pričom navrhovateľ nepreukázal, že by sa v rámci tohto preskúmania dopustil exekučný súd nesprávneho úradného postupu.

Nakoľko nie sú splnené podmienky pre zodpovednosť štátu uvedené v § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., súd návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol.

Pokiaľ ide o vznesenú námietku premlčania zo strany odporcu vo vyjadrení zo dňa 09.07.2013 súd konštatuje, že podľa § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. sa právo na náhradu škody premlčí za 3 roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode.

Nakoľko navrhovateľ v konaní vzniesol len všeobecne formulovanú námietku premlčania, z ktorej vyplýva, že sa týka iba tých uplatnených nárokov navrhovateľa, pri ktorých došlo "k uplynutiu 15-dňovej lehoty od doručenia žiadosti na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pred dňom 23.04.2009" (t.j. tri roky pred dňom, kedy boli žalovanej doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku), súd sa touto námietkou nezaoberal, pretože v predmetnej veci došlo ku doručeniu takejto žiadosti na súd po 23.04.2009.

Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku (účinného v rozhodujúcom čase), súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2, písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Exekučným titulom podľa § 41 ods. 2, písm. d) sú vykonateľné rozhodnutia rozhodcovských komisií a zmiery nimi schválené.

Podľa § 3 ods. 1, písm. d/ zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone moci, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone moci, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone moci, právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 19 ods. 1, prvá veta zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone moci, právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode.

Odporcovi, ako úspešnému účastníkovi, vzniklo právo na náhradu trov konania podľa § 142 ods. 1 O.s.p. Odporcovi súd náhradu trov konania v zmysle § 151 ods. 1 prvá veta v spojení s § 151 ods. 2 O.s.p. nepriznal, pretože odporca si trovy v tomto konaní neuplatnil a zo súdneho spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia žiadne trovy konania v prospech odporcu nevyplývali.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1 prvá veta O.s.p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 151 ods. 2 O.s.p. ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Proti rozsudku odvolanie podal navrhovateľ. Vytýkal súdu procesné chyby a žiadal, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a vec tomuto vrátil na opätovné prejednanie.

Z odvolania navrhovateľa vyplýva, že tento cielene nenapáda skutkové a právne závery súdu prvého stupňa, namieta však procesné pochybenia, ktoré majú spočívať v prvom rade v tom, že súd vec pojednával v neprítomnosti žalovaného a jeho právneho zástupcu, že súd neuskutočnil ústne pojednávanie a ďalej vytyka skutočnosti, ktoré sa predmetného rozsudku okresného súdu vôbec netýkajú. Z uvedeného je zrejmé, že ide o formulárovo podané odvolanie bez ozajstnej snahy splniť si svoju povinnosť účastníka v kontradiktórnom spore prispieť k urýchlenému a zákonnému a spravodlivému rozhodnutiu vo veci.

Vyjadrenie podané nebolo.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec v rozsahu určenom § 212 ods. 1 OSP bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a rozsudok okresného súdu potvrdil podľa § 219 ods. 1 OSP ako vo výroku vecne správny.

Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a konštatuje správnosť jeho dôvodov (§ 219 ods. 2 OSP).

Z odvolania navrhovateľa vyplýva, že tento nenapáda správnosť konkrétnych záverov okresného súdu a nepredkladá konkrétne argumenty, ktoré by okrem zrozumiteľného odôvodnenia rozsudku okresného súdu vyžadovali ďalší rozbor.

Okresný súd tak isto jasne a zrozumiteľne odôvodnil aj svoj procesný postup. Odvolací súd nepovažuje ani v tomto smere za zmysluplné opakovať jasné, zrozumiteľné a argumentačne správne dôvody okresného súdu.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.